

## عنوان مقاله:

پیتینگ و کنتورفارو دو روش مکانیکی موثر در بهبود کمی و کیفی پوشش گیاهی و کنترل و بهره برداری بهینه از روان آب سطحی در حوضه های کارون و زاینده رود

## محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای بهره برداری از منابع آب حوضه های کارون و زاینده رود (فرصتها و چالشها) (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

## نویسندگان:

مهدی افتخاری - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

ستار چاوشی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

مرتضی خداقلی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

## خلاصه مقاله:

امروزه در شرایط نامطلوب کنونی وجود آب سالم و مناسب از لحاظ کمی و کیفی در هر نقطه از جهان به عنوان سرمایه ارزشمندی محسوب می شود. از دیرباز نقش آب در روند شکل گیری و گسترش تمدن ها و یا افول و اضمحلال آنها مشخص بوده است. در حال حاضر با توجه به افزایش روزافزون جمعیت انسانی و پیشرفت و گسترش شهرنشینی به موازات توسعه صنایع گوناگون و به تبع نیاز رو به تزاید به منابع آب لزوم به کارگیری روش های صحیح کنترل ذخیره و بهره برداری بهینه از این منابع ضمن تلاش در جهت دستیابی به منابع جدید آن بسیار احساس می گردد. نحوه مدیریت حوضه های آبخیز به عنوان بستر تولید و ذخیره آب به ویژه در مناطق خشک و نیمه خشک با مقدار بارندگی اندک و پراکنش نامناسب از اهمیت خاص برخوردار است. در این مناطق اگر عوامل موثر در حفظ منابع خاک و آب مد نظر قرار گرفته و با برنامه ریزی صحیح و جامع بهره برداری بهینه صورت پذیرد سلامت و بقای حوضه و ساکنین آن تضمین می شود. در غیر این صورت روز به روز شاهد تشدید بروز ناهنجاری ها بر اثر از دست رفتن این منابع با ارزش و حیاتی و در نتیجه نابودی پتانسیل های موجود در حوضه خواهیم بود. با توسعه دانش در زمینه های مختلف به خصوص مدیریت حوضه های آبخیز روش های جدید متفاوتی در جهت کنترل، حفظ، ذخیره و بهره برداری مطلوب از منابع آب به صورت مکانیکی به کار گرفته شد. سیستم پخش سیلاب و حوضچه های تغذیه مصنوعی از جمله این روش ها است. در ضمن روش های سنتی از جمله قنات با توجه به ارتباط تنگاتنگ با فرهنگ مردم هنوز تا حدودی جایگاه خود را به ویژه در مناطق خشک و بیابانی حفظ کرده و نظر به هزینه احداث و نگهداری کم آنها در مقایسه با اغلب روش های نوین ارزش به کارگیری قابل ملاحظه دارد استفاده از روش های جدید به طور معمول پرهزینه بوده و اقتصادی نمی باشد. از بین این روش ها دو روش پیتینگ و کنتورفارو در مقایسه ساده و کم هزینه می باشد. بررسی های انجام گرفته نشان می دهد که به کارگیری این دو روش در عرصه های تخریب شده با شیب مناسب که پوشش گیاهی ضعیف بوده و در نتیجه آب و خاک از دسترس خارج می گردد، در صورت حفاظت موجب تقویت پوشش کاهش قابل توجه روند تخریبی و ایجاد تحول و بروز پیشرفت کیفی و کمی در شرایط موجود عرصه شده است.

## کلمات کلیدی:

تیمار، شاهد، پیتینگ، کنتورفارو، گونه، استقرار

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/7542>



